בסיעתא דשמיא

{ אז נדברו }

פרשת ויקהל-שקלים ע"ו | גליון מספר: 295 | לסדר: "והמלאכה היתה דים..."

מהמתרחש בין כותלי בית הסוהר...

מעשה באסיר אחד... שישב בכלא... שללו ממנו את החירות... והוא ישב בתאו וחיכה בכליון עיניים מתי אשתחרר... מתי כבר אצא לחפשי... האסיר הזה חיכה וחיכה...

תנחש איך קוראים לאסיר הזה??? אסיר תודה!!!!!! כן כן... גם אסיר תודה הוא אסיר!!! כשיש לך המון המון רגשות הכרת טובה למישהו שהטיב איתך... ו... ואין לך שום אפשרות איך להחזיר לו על הטובות שהוא הטיב איתך... זה תחושה של אסיר!!!! אסיר לכל דבר!! יש פה רגשות תודה שכלואים!!! הם רוצים לפרוץ... להתפרץ... ולהכיר תודה... אבל הם כלואים!! אין להם אפשרות לצאת לחפשי!!

זה מה שקרה עם כלל ישראל במדבר... הקב"ה הרעיף עליהם עולם ומלואו... מן... באר.. ענני כבוד... השראת השכינה... דור דעה... ההכל... אבל אנחנו רוצים להגיד תודה ו... ו... ואין!!! אין לנו שום כלים איך להודות לה'!!!! והנה קרה מה שקרה והיה כבר חטא העגל... והקב"ה מאוד כעס... אבל... אבל בקשנו סליחה והוא התפייס וסלח לנו.. ואז עם בשורת הסליחה הצורך בלהגיד תודה הוכפל שבעתיים... עם ישראל הסתובבו בבית הסוהר!! בית הסוהר של אסירי תודה!!!!

והנה... כידוע... בכלא יש לפעמים חופשות!!! האסירים הטובים מקבלים לקראת החג חופשה של שבעים ושתים שעות או יותר!! וזה בדיוק מה שקרה פה!!! במוצאי יום כיפור משה רבינו ירד מההר ובשורת הסליחה עמו... ואז!!!! הגיעה בשורת השחרור!!!! משה רבינו הקהיל את כל עדת ישראל... נעמד והכריז: **קחו מאתכם תרומה לה' כל נדיב לבו יביאה את תרומת ה'...** כעת ניתן חופשה קצרה לכל אסירי התודה!!! כל מי שהוא אסיר תודה והוא משווע לפרוק את הכרת התודה שלו לה'... יכול כעת. לראשונה להתבטא... בארבעה ימים הקצרים האלו כל אחד יכול להביא מתנות לה'... להביא כסף וזהב ותכשיטים תרומה לה'... וה' מקבל את המתנות!!! הכרת תודה!!!! מה שקרה באותם ימים... ההגדרה היחידה היא שכרון חושים של אסירים משוחררים!!!! במשך אותם ארבעה ימים... עם ישראל הלכו כל היום הלוך חזור... **ויבואו האנשים על הנשים... חח ונזם טבעת... הביאו... הביאו...** בלי סוף הביאו... בטח!!! הסכר נפתח!!! אסירי התודה יצאו לחירות!!! **והנה... לא לעולם חוסן!!!** ולאחר ארבעה ימים... ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר: **איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקודש!!!** זהו!!! לחזור לכלא!!!! ואכן כל האסירים נאלצו לחזור לכלא... **ויכלא העם מהביא!!!!!!**

אבל תרגע תרגע... אל תרחם עליהם כ"כ... כי הכלא הזה לא נמשך זמן רב... כי לא עברה חצי שנה... ושוב עם ישראל התייצבו בחנוכת המשכן... ומכאן ואילך הכלא נפתח לגמרי.. כי מכאן ואילך כל אסיר תודה היה יכול להגיע בכל עת ועונה להקריב קרבנות ולפרוק את כל רגשות התודה שהיה לו לפני הקב"ה...

אז עליהם??? על דור דעה... עליהם אל תרחם!!! אבל על מי כן תרחם???

עלינו!!! ציון!! הלא תשאלי לשלום אסירייך!!!!

כן... אנחנו נמצאים היום עמוק עמוק בתוך בית אסורים!!! כבר אלפיים שנה אנחנו אסירי ציון!! אנחנו אסורים בבית הסוהר של אסירי התודה!!!! **ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו.. ואין אנחנו יכולים לעלות ולראות ולהשתחוות לפניך ולעשות חובותינו בבית בחירתך...** מה הכי כואב ליהודי בגלות??? שאין לנו את האפשרות להתבטא לפני הקב"ה!! אין לנו אפשרות להביע ולפרוק את רגשות תודתנו אליו!!!! אנחנו אסירי תודה!! אסירי ציון!! אסורים ב"ויכלא העם מהביא..."

עלינו צריך לרחם... אנחנו המסכנים.. אנחנו אסירי ציון... ואנחנו אלה שמחכים ומצפים ומתפללים: **יהי רצון שתשוב ותרחם עלינו... ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו"**

אבל!!!!! גם אנחנו!! גם אנחנו לא ממש חייבים לשקוע ברחמים עצמיים... כי... כי גם לנו בגלות... עדיין יש דרכים משלנו איך לפרוק את רגשות התודה... סוף סוף אנחנו נמצאים עמוק עמוק בגלות האחרונה... יש כ"כ הרבה קשיים והתמודדויות... כל אחד במקומו הוא... ואנחנו בכל זאת מתגברים... אם זה עמל התורה מתוך הדחק... אם זה כל מיני רגעים של הסתרת פנים ואנחנו עומדים בתוך החושך ומשם אנחנו רואים את הקב"ה!!! משם אנחנו מודים לו... משם אנחנו מתבוננים בחסדיו... מברכים אותו ועובדים אותו... זה הקרבנות שלנו!!! וזה מתקבל אצל הקב"ה כאישים וניחוחים!! זה מקום ההתבטאות שלנו! המשנה באבות אומרת: **יפה שעה אחת של תורה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא!!** למה? כי בעולם הבא אי אפשר כבר להתבטא לפני הקב"ה... אי אפשר כביכול לתת משהו ממני לקב"ה... כי שם כבר אין בחירה... הכל נהיר ובהיר... וממילא אין לי מה לתת מעצמי... מבחירתי... המקום היחיד שאפשר להתבטא ולהכיר תודה לקב"ה וכביכול לתת לו משהו זה רק פה!!!! זה מה שדוד המלך מתחנן: **מה בצע בדמי ברדתי אל שחת, היודך עפר ???** וכי מי שנמצא בעולם האמת יכול להודות לך?? וכך זה גם בפרק פ"ח: **הלמתים תעשה פלא? אם רפאים יקומו יודוך סלה? היסופר בקבר חסדך??** בעולם האמת כבר אי אפשר להגיד תודה לקב"ה... כי שם הכל מובן מאליו... מי הוא היחיד שיכול לומר תודה? רק מי שנמצא כאן!! רק מי שבבחירתו מזהה את ה"קל מסתתר" ומבין שהנה הוא!!! ומפה הוא אומר לקב"ה תודה!!!! בעולם האמת יש רק לחם חסד!! רק נהמא דכיסופא!! אבל לחם שלי??? שקבלתי מהרבש"ע...??? עם חיוך גדול ואני אומר לו תודה... ומעכשיו זה לחם שלי??

זה פריבילגיה שיש רק פה!!!! רק בעולם הזה!!! אתה יודע למה?? התשובה היא קצת עמוקה... אני אתן לך דוגמא: כשהייתי ילד הייתי כמו כל אותם ילדים שלא אוהבים לאכול.. ו... ו... וכשסוף סוף הייתי אוכל... אז הייתי אמנם מנומס ובסוף הארוחה הייתי אומר תודה!!!! אבל יותר ממה שאני אמרתי תודה... אמא שלי הייתה נושמת לרווחה ואומרת לה' תודה... סוף סוף הוא אוכל משהו. אבל היום?? כשהיום אני מגיע לבית של ההורים שלי ואני אוכל?? רק אני צריך להגיד תודה! אבל אבא שלי לא צריך להגיד תודה שאני אוכל!! כי די... אני כבר ילד גדול ולא צריך לשמוח על כל רבע עוף שהסכמתי לאכול... אז זהו!!! בעולם האמת אין מה לשמוח שהנשמה נהנית מזיו השכינה.. כי זו הנשמה... זה טבעה... וזה כל מהותה... אבל כשהנשמה נמצאת בגוף העכור והילדותי שלנו פה!!! בזה העולם... כאן הנשמה מסכנה... כאן הנשמה צריכה לאכול... ועל כל חיוך שאנחנו מחייכים לכיוון השמים ואומרים תודה לה'!!! לא רק אנחנו אומרים תודה... גם הקב"ה שמח בתודה שלנו... אוהו... סוף סוף הנשמה שלכם מקבלת איזה משהו... וארמ"ל...

להצטרפות לרשימת התפוצה במייל:

a8447168@gmail.com

להשתתפות בהוצאות הגליון:

- בבנק באמצעות
  חשבון 53957
  בנק דיסקונט
  סניף 106
- בדואר לכתובת
  זבולון 9 חיפה
  משפחת פולק

תודה מראש!!!

האם הקב"ה יודע את ההתמודדויות שלי...???

בפרשה שעברה משה רבינו ביקש מהקב"ה: אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ ה', יֵלֶךְ נָא ה' בְּקִרְבֵּנוּ כִּי עַם קְשֵׁה עֹרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ..."

אני לא מבין: מה בדיוק משה רבינו מבקש כאן?? אנא ה'... תלך איתנו... ולמה?? כי עם קשה עורף הוא... דבר ראשון: מה... וכי עד היום הקב"ה לא הלך איתנו?? ומהיום שכן ילך איתנו?? דבר שני: למה?? שילך איתנו??? כי... כי עם קשה עורף?? מה הנימוק פה??? בגלל שהם קשה עורף לכן... לכן זה סיבה שהוא ילך איתנו?? ההיגיון הרי אומר ההיפך???

הביאור בזה הוא כך:

היה לי חבר טוב בישיבה... נשמה טהורה... מעולם לא הרג זבוב... אדם נעים ונינוח... שייף עייל ושייף נפיק.. והנה!! יום אחד שמעתי שלא פחות ולא יותר.. הוא הרים יד על מישהו... ו... ואותו אחד התלונן למשטרה והם פתחו נגדו תיק.. ברגע ששמעתי שחבר שלי... העדין הזה... נתן מכות למישהו...?? אמרתי: אם הוא!!!!! אם הוא הרים יד על מישהו כנראה שזה לא סתם!!! כנראה שקרה משהו מאוד מאוד רציני!!! כי... כי אני מכיר אותו... הוא נשמה טהורה... הוא הבן אדם הכי עדין והכי שקול בעולם... ואם הוא!!! הגיע לכזו התפרצות עד כדי שהוא הרים יד על מישהו... כנראה שאותו אחד חצה לגמרי לגמרי את הקוים האדומים... כנראה שהוא מירררררר לו את החיים עד כדי פיצוץ... ואכן צדקתי... נו... את המשטרה זה עניין?? לא!!! זה לא הפריע למשטרה לפתוח לו תיק!!! ובינינו הם צודקים!!! כי תכל'ס... על פי חוק אסור לתת מכות!!! נגמר!!! לא יתכן שבחוק יהיה מין סעיף כזה שאם מישהו הוציא אותך לגמרי מדעתך... אז כבר כן מותר לתת לו מכות... נכון??? אז להבדיל אלפי הבדלות: אותו דבר בתורה!!! לנו יש תרי"ג מצוות!!! אנחנו חייבים לקיים את כל מצוות התורה!!! עכשיו: ההלכה הצרופה כמות שהיא לא יכולה להתחשב ברגשות!!! היא לא יכולה להתחשב במצב רוח שלך... ועד כמה אתה עצבני עכשיו.. יש הלכה ואתה חייב לקיים את התורה בכל מצב!!! ואפילו ל"ע אבל ששיכל את בנו בחג הסוכות... בכל זאת הוא חייב בסוכה... אה... הרי אין לו טיפת מצב רוח בשביל זה?? לא!! מצות ישיבת סוכה לא יכולה להתחשב ברגשות!!! איבעי ליה ליתובי דעתיה!!! את שבת קודש לא מעניין כמה מצב רוח יש לך לשמור שבת... ואיזה עצבים היה לך ביום ששי... כששבת מגיעה היא מגיעה ויתהפך העולם!!! ולמה?? כי תכל'ס!!! שבת זה שבת!!! ואנחנו משועבדים לקיום התורה וחייבים לקיים אותם בכל מצב... אדם שימצאו אותו גונב... והוא יטען שהייתה לו מצוקה כלכלית מאוד קשה ולכן הוא גנב...??? אנחנו אולי נרחם עליו... אבל את ההלכה זה לא ישנה!!! התורה תגבה ממנו תשלומי כפל ותשלומי ד' וה' עד השקל האחרון... ותמכור אותו לעבד עברי בעבור זה ולמה? כי ההלכה היא המשטרה של התורה!! ואנחנו חייבים להיות צמודים לחוק!! ולרגשות אין הגדרה בחוק!!!

כל זה בהנהגת התורה!!!!

אבל!!!! יש הנהגה אחרת!!! הנהגה שקוראים לה י"ג מדות של רחמים...

ההנהגה של י"ג מדות של רחמים כל עניינה וכל מהותה הוא: יֵלֶךְ נָא ה' בְּקִרְבֵּנוּ!!!! הקב"ה כן מתחשב!!! הקב"ה פה... יחד איתך... חש את התחושות שלך... מכיר היטב את החולשות שלך... ויודע בדיוק כמה קשה לך עכשיו... ואת נקודת הבחירה שלך כעת... אצל הנהגת הקב"ה אין שחור לבן!!! אדם שעבר עבירה... התורה לא יכולה להתחשב בקשיים שיש לו!!! התורה מחוייבת לאמת!!! אדם מגיע לרב עם שאלה מסוימת ורוצה לשמוע משהו מסוים... הרב לא יכול להיות נחמד... הוא משועבד לתורה... משועבד לאמת!!!

אבל כשפונים לקב"ה?? פה אתה מגיע לבוס... למקבל ההחלטות.. הוא יכול למחול.. הוא יכול להבין... להתחשב... ולסלוח... זה מה שמשה רבינו מבקש: ילך נא ה' בקרבנו כי עם קשה עורף הוא!!! התורה לא יכולה לקבל תירוץ... מה אעשה... אני קשה עורף... אבל הקב"ה?? הוא כן יכול!! הוא יכול להתחשב בטבעים קשים... בניסיונות קשים... בנפילות...

זמן ק"ש נהיה מיום ליום יותר מוקדם!!! עוד חודש פתאום הוא יהיה מאוד מוקדם!!!

אם חלילה תקום אחרי זמן ק"ש... אין מה לעשות... מעוות לא יוכל לתקון!! התורה לא תוכל להצמיח לך ק"ש יש מאין... לכן תקדים תרופה למכה!! ותקנה שעון מעורר... ואם יש לך פלאפון הייתי ממליץ לך.. תחליף מנגינה בשעון מעורר... אבל!!! מה אעשה... עם כל הרצון הטוב... לא קמתי!!! פספסתי... ואני שבור מזה לגמרי... ו... ואני מרגיש שאני לא שווה כלום... ומה יהיה איתי... ובטח הקב"ה כועס עלי... ואני בנידוי...

אז לא!!! תנוח דעתך!!! נכון... על פי תורה אין מה לעשות.. מעוות לא יוכל לתקון!! אי אפשר להחזיר את הגלגל אחורה... אבל מצד הקב"ה??? ילך נא ה' בקרבנו... ה' יודע בדיוק כמה שרצית לקום... ה' גם יודע כמה היית עייף... תיגש אליו... תסביר לו... תתנצל... תבטיח לו שזה יותר לא יקרה ותסביר לו בדיוק מה אתה הולך לעשות כדי שזה לא יקרה... ברגע שהסתדרת עם הרבש"ע... מובטח לך: עבר על עשה ושב בתשובה אינו זז משם עד שמוחלין לו... הקב"ה ילך בקרבך... יתחשב בך וימחול לך לאלתר...

מפטיר 100 שקל... פעם ראשונה...

מידי שבת בשבתו... לאחר קריאת התורה אנחנו נפגשים עם תקנת חז"ל!!!!! תקנה מסתורית!!! תקנה שקוראים לה מפטיר!!! למה אני קורא למפטיר תקנה מסתורית???

כי דבר ראשון: סביב המפטיר יש הילה של עניינים נשגבים... כל מי שיש לו יארצייט... יש כבר עניין שהוא יקבל מפטיר... מפטיר זה משהו שעושה עליה מיוחדת לנשמה... אנשים קונים מפטיר בהרבה כסף... זאת אומרת: יש פה משהו!!!! השאלה היא מה??? מה זה המפטיר הזה???

אז מה כולנו יודעים... שפעם גזרה המלכות שאסור לקרא בתורה... לכן מה היו עושים?? במקום לקרות בתורה הם היו קוראים נביאים!!! **וזה עצמו מאוד קשה לי!!!!**

אני לא מבין: ונביאים זה לא תורה?? איך יכול להיות שבתורה לא הירשו להם לעסוק ואילו בנביאים כן הירשו להם??? מה קרה שנביאים נהיו יותר מיוחסים מאשר התורה?? מי הצליח לרמות את המלכות הרשעה שנביאים זה משהו ש"אין בעיה" ללמוד אותו???? נו... ונניח שפעם ככה היה... נו... אז למה עד עצם היום הזה אנחנו קוראים בנביאים?? אם אנחנו עדיין ממשיכים בתקנה זו... כנראה שנשאר רושם מסוים מאז??

אז מה?? מה פשר תקנת חז"ל ששמה מפטיר????

פנימיות הענין מבואר במאמר הנכתב בעמוד 6 של הגיליון, ע"פ דעתו של העורך בלבד ללא אחריות, ניתן להעיר להאיר לחלוק ולסתור

- -

ניתן עדיין לקנות קונטרס
נדדה שנת המלך
ובו מאמרים מלוקטים מגיליון זה
בענייני ימי הפורים ובעניינא דיומא,
בפלא': 0548446691,
כמו כן ניתן להשיג חוברת זו אצל הנציגים הממונים שבישיבות

הבהרה: רוב המאמרים הנכתבים בחוברת זו אינם חדשים, אלא לקט מגיליונות משנים עברו בעניינא דיומא,
- - -

מוקדי מכירה:

ירושלים:
בית וגן רח' הרב פרנק 29 קומה ב'
אזור רמות רובין 47 קומה ב' 0548419684
נווה יעקב: 0527171721

בני ברק:
אזור משכנות יעקב רח' קבוץ גלויות 9- 0548498057

קרית ספר: מרומי שדה 3 052-7174781
ברכפלד- 0533109169
צפון:
חיפה: הדר, דפוס שכפולית רחוב ביתר
נווה שאנן: חניתה 81 משפחת זלושינסקי
רכסים: הורדים 4 א' משפחת קריצלר.
כרמיאל- 0527136165 משפחת שטיימן
טבריה- ק.שמואל רחוב הרב ורנר 4 משפ' מזרחי

מאיפה אני אדע מה התפקיד שלי בעבודת ה'??

יש רמב"ם במורה נבוכים שחובה על כל אחד מאיתנו לדעת אותו בע"פ:

הרמב"ם שם מביא אחד עשרה דרגות של נבואה!!! שהדרגה הגבוהה ביותר היא כמובן של משה רבינו שה' דיבר איתו פנים אל פנים... ואז הוא יורד ויורד ומונה דרגות שונות... עד שהוא מגיע לדרגה התחתונה ביותר של הנבואה!!! ו... ו... ומהי הדרגה הנמוכה ביותר של הנבואה???

תקשיב טוב טוב: (מורה נבוכים חלק ב פרק מה)

"תחלת מדרגות הנבואה, שיתלווה לאיש עזר אלקי שיניעהו ויזרזהו למעשה טוב גדול, כהצלת קהל חשוב מקהל רעים, או השפיע טוב על אנשים רבים, וימצא מעצמו לזה מניע ומביא לעשות, וזאת תקרא רוח ה', והאיש אשר ילוה אליו זה הענין יאמר עליו שצלחה עליו רוח ה', או לבשה אותו רוח ה', או נחה עליו רוח ה' או היה עמו ה', וכיוצא באלו השמות" אתה שומע?? הרמב"ם אומר פה שאם אתה!!! כן... אתה!! אתה חי את החיים שלך... אבל עמוק בפנים יש לך איזה דחף... דחף פנימי לעשות איזה משהו בעבודת ה'... יש לך משיכה מסוימת לאיזה תפקיד בעבודת ה'... או לאיזה זיכוי הרבים... הרמב"ם קורא לזה **נבואה!!!!** אמנם נבואה קטנה אבל **נבואה!!!!!**

הנבואה הזו שייכת וקיימת כלפי כל אחד ואחד מאיתנו!!!!!

בא איתי כעת לסיור בבני ברק... אתה מוזמן לראות כל מיני מבנים... מוסדות.. ישיבות... חידרים... סמינרים... או כל מיני ארגוני חסד למיניהם... **עכשיו ככה:** אתה מבין לבד **שמאחורי** כל מוסד או ארגון או מבנה כזה קדם איזה "משוגע" אחד!!!!! לפחות משוגע אחד שהוא היה המשוגע על הדבר.. שהוא זה ש... שהיה פה לפני הכל!!! והוא הגה את הרעיון!!! והוא לא נח ולא שקט עד שהוא בנה את המוסד הזה מהמסד עד הטפחות.. וירק דם והסתובב בכל העולם... עד שהוא השיג את התקציב להקים את החידר/ישיבה/ סמינר/ארגון צדקה וכו' וכו' וכו'... **נו... אז איך אני ואתה מסתכלים על סוג האנשים האלו????** במקרה הטוב אנחנו מכבדים אותו פועליו הכבירים... אבל במקרה הפחות טוב... עדיף... עדיף שנשאיר את הפרשנות שלנו פתוחה____... אז זהו שככה אנחנו מסתכלים על זה... אבל הרמב"ם קורא לזה **נבואה קטנה!!!!!!!** כשהרמב"ם הסתובב בבני ברק ורואה מוסדות ובניינים מתנשאים באויר.. הרמב"ם לא הסתכל על זה במבט רדוד וילדותי כמו שאנחנו מסתכלים... הרמב"ם מסתכל על זה במבט מרומם!! הרבש"ע רוצה שבבני ברק יהיו ישיבות... רצה שיהיו אולמות... רצה שיהיו מוסדות תורה וסמינרים לבנות... **מה הוא עשה???** אז לפלוני הוא נתן **נבואה- בצורה של דחף** פנימי אדיר לפתוח סמינר... ולפלוני הוא נתן **נבואה- דחף** לפתוח רשת כוללים... ולזה הוא נתן **נבואה- דחף** לעשות ארגוני חסד... **וכל אחד והדחף החיובי הפנימי שלו זה הנבואה הפרטית שלו!!!** תבין: אם היו עכשיו נביאים... אז כל אחד מאיתנו היה הולך לנביא ושואל: מה התפקיד שלי בזה העולם לפי שורש נשמתי והנביא היה עונה לכל אחד בצורה מפורטת מה תפקידו.. מה המשבצת שלו ומה הוא צריך לעשות פה בזה העולם... אז לדאבוננו היום אין נביאים!!! נו... אז איך אני אדע מה התפקיד שלי??? עונה הרמב"ם!!!! **בשביל זה יש דחפים!!!** והדחף של כל אחד מאיתנו בעבודת ה' הוא הנבואה שלו!!!

זה בדיוק מה שקורה בפרשה שלנו:

הקב"ה קרא בשם!!! בשם של בצלאל ובשם של אהליאב שהם יעשו את מלאכת המשכן.. **אבל חוץ מבצלאל ואהליהב** היו עוד הרבה הרבה חכמי לב נוספים שלהם דווקא הקב"ה **לא קרא בשם!!!** אף אחד לא קרא להם... אף אחד לא נקב בשמם הפרטי שגם הם יבואו ויעשו... ובכל זאת הם באו... מיוזמתם האישית!!! **"וְעָשָׂה בְצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכֹל אִישׁ חֲכַם לֵב אֲשֶׁר נָתַן ה' חָכְמָה וּתְבוּנָה בָּהֵמָּה לָדַעַת לַעֲשֹׂת אֶת כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ..."**

וזה באמת שאלה עצומה: בשלמא בצלאל ואהליאב... הקב"ה בפירוש הכריז עליהם... הקב"ה קרא להם בשמם הפרטי ומינה אותם בצורה רשמית... אבל כל שאר החכמי לב... **מי קרא להם?? מי הזמין אותם? מי הגיש אותם?? מי סימן להם: בואו... גם אתם מוזמנים למלאכה??**

מה התשובה???

נכון... אף אחד לא קרא להם!!! ואף אחד גם לא נקב בשמם הפרטי!!!

אבל עמוק עמוק בתוך הלב הם הרגישו בבירור שהקב"ה קורא להם!!!

מה היתה ההרגשה שלהם???

היה להם דחף פנימי להתעסק במלאכת המשכן!! הדחף הזה!! הבערה הפנימית הזו ש... שאני מרגיש שיש לי מה להוסיף. אני רוצה לתת מכישורי למען מלאכת המשכן... הדחף הבוער הזה הוא הוא הקריאה האישית שכל אחד ואחד קיבל... גם כשהקב"ה לא נקב בשמו הפרטי...

ראה קראתי בשם!!! עד עצם היום הזה הקב"ה קורא לכל אחד בשמו!

לכל אחד מאיתנו יש דחפים בעבודת ה'!! והקב"ה פונה אלינו בנבואה קטנה דרך אותם דחפים!!! הקב"ה פונה אלינו ורוצה את עבודת ה' היחודית שיש לכל ואחד מאיתנו... בדחף שלו... ובסוג הכישורים שלו...

אומר לנו הרמב"ם: **הדחף של כל אחד מאיתנו הוא הנבואה שלנו!!!!!**

אז נניח שאצלי הדחף הבלתי מוסבר זה להוציא עלונים... ואילו הדחף הבלתי מוסבר שלך זה לארגן תכנית לימוד קצוה"ח בליל ששי... והדחף של "מחזיק תורה" פלוני זה לפתוח רשת של כוללי ערב... והדחף של פלוני זה לפתוח מכירת "משנת יוסף"... והדחף של אלמוני זה ללכת מעיר לעיר לזעוק על פגעי הטכנולוגיה... ויש אחד שהדחף שלו זה לעורר על מורא מקדש... והשני מעורר על הנושא של רישומים דיגיטליים במקררי שבת... וכו' וכו' ו... ו... ו... והעומדים מהצד עומדים ושואלים: מה יש לך?? מי רודף אחריך?? מי משלם לך על זה שאתה עושה את הצרכי ציבור האלו??

ו... ואין תשובה!!! ולעולם גם לא תהיה תשובה!!! כי התשובה כתובה ברמב"ם: **הדחף הבלתי מוסבר של כל אחד זה הנבואה הפרטית שלו!!!**

אז כמובן שאם תשאל את האנשים האלו בעצמם... מה היה הדחף שלהם לעשות את מה שהם עושים?? יתכן מאוד שהתשובות יהיו רבות ומגוונות... אבל זה כבר לא משנה... זה כבר תסמוך על הרבש"ע... שיש לו את הדרכים משלו איך ליצור את הדחף לאדם... האם בצורה של רצון להתבטא... או מרץ חריג... או "כוכבות" מסוימת... או מצוקה קרובה שגרמה לו להתעורר לדאוג לנושא הזה... או סתם כאבי בטן... הפרטים האלו הם כבר ממש שוליים... הם כבר לא מעניינים אותנו... תכל'ס: שורה תחתונה: יש פה מנוע אלוקי שמגלגל את זה... ולמנוע העוצמתי הזה קורא הרמב"ם בשם נבואה!!!!

עכשיו... אני רוצה שתבין: כל הרשימה הארוכה של הארגונים שהבאתי לך עד פה... זה עוד הדוגמאות הקטנות... הבאתי דווקא אותם בתור דוגמא כי הם יותר בולטים לעין!!! **אבל הדוגמאות האמיתיות של הנבואה שעליה הרמב"ם מדבר... זה כך:** אם שמת לב... לכל אחד מאיתנו יש דחף ללימוד אחר!!! יש אחד שיש לו דחף יותר ללומד'ס ישיבתי!! ויש אחד שנמשך יותר להלכה!! יש כאלו שיש להם משיכה לקדשים טהרות ויש כאלו ש"כל תנויי בנזיקין הווה..." יש כאלו שנמשכים בשלב מסוים לקבלה וכן הלאה וכן הלאה!! ואם תשים לב: יש כאלו שיש להם דחף לכתוב ספרים ויש כאלו שלא... יש כאלו שיש להם דחף להיות ר"מ או כל משרה תורנית... ויש כאלו שרוצים להשאר כל החיים בכולל... יש כאלו שנמשכים לפרפראות וגימטראות ויש כאלו שנמשכים דווקא לדרוש... וכו' וכו' וכו'... עד אין סוף!!!! מה זה??? מה זה הדחפים האלו???

לזה הרמב"ם קורא נבואה!!! אל תזלזל בדחפים האלו... למקום הספציפי שבו אתה נמשך בעבודת ה'.. זה הנבואה הקטנה שאתה קבלת מהרבונו של עולם!!! בינינו... הרי למעשה... שורה תחתונה אף אחד בעולם לא יכול באמת לגלות לך מה באמת החלק שלך בתורה!!!!! כי אף אחד בעולם לא יכול לדעת את זה!! היחיד שיכול באמת להגיד זה הנבואה קטנה שהקב"ה ישלח לך **כשתעמוד על דעתך!!!!**

(הדגשתי "כשתעמוד על דעתך..." בהמשך נרחיב בזה יותר...)

ראה קראתי בשם!! עד היום הקב"ה קורא לכל אחד בשם!!

הקב"ה שולח דחפים לכל אחד מאיתנו לפי שורש נשמתו... ודרך אותה משיכה הקב"ה קורא לכל אחד בשמו ומכוון אותו מה תפקידו בעולם... ואם יש דבר חיובי שאני נמשך אליו בעבודת ה'... ואני עושה בו חיל... ויש לי בזה סיעתא דשמיא... אז אני צריך לדעת שפה הקב"ה קרא לי בשם!

ובלב כל חכם לב נתתי חכמה-!!! מה נתתי חכמה??? **לדעת לעשות!!!!** הקב"ה פונה לכל אחד ואחד מאיתנו ואומר: תדע לך: אני קורא לך בשם!!! איזה שם?? איך תדע שאני קורא לך...?? שים לב לאיפה יש לך את נטיית הלב בעבודת ה'.. והלב שלך יכוון אותך לדעת לעשות- לדעת מה לעשות!!!! לאיפה שיהיה לך דחף חיובי. לשם אני מייעד אותך.

רגע רגע... עצור עצור... כאן צריך הסתייגות אחת גדולה:

כי מחר יבא בחור ישיבה בן שמונה עשרה ויטען: יש לי דחף מאוד גדול להיות זמר... לשמח יהודים... לשיר לפני הקב"ה... לכבד את ה' מגרוני... נו... אז הנה הנבואה שלי!!! קבלתי נבואה שזה התפקיד שלי עלי אדמות?? **אז זהו!!!!** תרגע תרגע... אתה מתלהב מוקדם מידי.. צר לי לאכזב אותך... אבל אל תשכח שכשהיו נבואות היו גם **נבואות שקר!!!!** כמו שיש דחפים חיוביים שהם **נבואת אמת!!** ככה היו גם דחפים שליליים שהם נבואת שקר!!! שיהיה ברור: נביאי השקר לא מדובר היה באנשים שקרנים לגמרי... זה לא שהם המציאו דברים מהבטן שלהם לגמרי... אלא היה להם גילוי- של שקר... והיה נדרש מהם לעלות על הטעות ולזהות שזה לא גילוי אמיתי אלא שקרי... ומי שלא היה זהיר... ו... וכל גילוי שהגיע אליו הוא מיד מאמץ אותו... הוא היה נכשל והופך לנביא שקר...

אז זהו!!! שאותו דבר זה כאן!!!!

נכון!!! הדחפים שלנו הם נבואה קטנה!!!!

אבל אנחנו צריכים המון המון הדרכה והמון התייעצות והמון חשבון הנפש נוקב ואמיתי לזהות איזה דחף הוא של נבואת שקר... ואיזה דחף הוא נבואת אמת... ו... ו... וכמובן שצריך לקחת בחשבון שהרבה פעמים בתחילת הדרך דווקא החוסר דחף והחוסר חשק יכול להגיע ממקום של "כל ההתחלות קשות..." וא"כ... אז צעיר יקר!! תנוח דעתך... צריך לנשום נשימה עמוקה לפני שמסיקים מסקנות כאלו... כך שאם אתה בחור צעיר... מוקדם מידי להתלהב... ולקפוץ על העגלה... ולומר הנה... הדחף שלי זה לצאת מהישיבה... ולעשות מה שבא לי ברגע זה.. .

אז מה כן באתי לומר כאן??? שלטווח ארוך!!! לטווח של שנים!! מותר לדעת שאחרי הרבה התייעצות עם הרב שלי!!! הרב שמכיר אותי מקרוב... ואחרי שקלול של שנים של עבודת ה' מתוך הבית מדרש... מותר להסיק מסקנות מהי סוג העבודת ה' הפרטית שלי!!!!! מותר להגיע למסקנה שלמרות שכככככולם לומדים משהו מסוים... וחיים לפי שבלונה מסוימת... אבל אני נמשך למשהו ספציפי אחר!!! והיות ויש לי דחף לסוג מסוים של לימוד והיות וזה הדחף שלי אז זה התפקיד שלי בעולמי!!!!

עולמי שלי!! העולם הבא שלי!! והחלק האישי והפרטי שלי בתורה!!!!

עכשיו תכל'ס: מה אני- בחור ישיבה צריך לעשות כעת!!! אני רוצה כעת לדעת מה התפקיד שלי בעבודת ה'?? נו... מה אני אעשה עכשיו???

ומה שהכי מפריע לי... לך תדע... אולי אני עכשיו הולך בדרך הלא מתאימה לי... ועוד עשר שנים יתברר לי למפרע שזה לא התפקיד שלי??

אתה יודע מי עונה על השאלה הזו?? אברהם אבינו!!!!

הקב"ה פנה לאברהם ואמר לו לך לך... תלך!! אבל רבש"ע: לאיפה!!! לאיפה ללכת?? לא משנה כעת!! דבר ראשון תתחיל ללכת!! אחרי שתלך... אז "**אל הארץ אשר אראך...**" אז פתאום אני אראה לך מקום מסוים ויעד מסוים שהנה!! תעצור!!! הגעת ליעד!!!!!! זה התפקיד!! זה העבודה שלך!! אז אל דאגה... אני אגיד לך איפה לעצור!! איפה המיקום שלך בעבודת ה'!!! אבל לפני כן... קודם כל תתחיל ללכת... תתחיל במסלול... המדרש תנחומא (פרשת לך לך) אומר: "**אל הארץ אשר אראך, א"ר ברכיה הכהן ברבי: ז"ש הכתוב "אשכילך ואורך בדרך זו תלך" שאני אשכילך!!! מה אשכילך?? אתן לך חכמה; שנאמר "למען תשכיל" "ואורך" שאני מאיר עיניך.**

הקב"ה מבטיח!!! אל תדאג!!! אשכילך ואורך בדרך זו תלך!!!! אם תתחיל ללכת בדרך... אני כבר אדאג שאתה לא תטעה... אני אכוון אותך... אני אהיה הג'י פי אס שלך ואני אנווט אותך... ואראה לך בדיוק מהי הדרך שלך בעבודת ה' ובלימוד התורה... אבל קודם תלך!!!!!

יש את הבחורים האלו שנתקעים פתאום בצומת!!!!!! ומתחילים להתעסק ולבחוש בבירורים וחקירות: מה הדרך שלי בלימוד?? מה התפקיד שלי בעבודת ה'?? מה הדרך הנכונה?? (ובא לא נדבר עלי ועל חברים שלי שסבלנו משגעון גדלות והיינו כבר משוכנעים במאת אחוזים מהי הדרך הנכונה בעבודת ה'!!! ולא נותר לנו אלא לקחת את החוק לידיים ולתקן את העולם ולאכוף גם על אחרים את הדרך הסלולה שחלמנו שכבר הגענו למסקנה הסופית מהי..) **עזוב!!!! קודם לך לך!!!!** קודם תעשה את הדברים הבסיסיים... קודם תעשה מה שכל יהודי חייב לעשות מידי יום... קודם תכנס למסלול... לך לך... אחרי שתלך!! אחרי שתגיד תפילת הדרך וכבר תהיה עמוק בדרך... אז הקב"ה מבטיח לך: "אשכילך ואורך בדרך זו תלך"!!! אני אתן לך את הנבואה הקטנה והאישית שלך... מה התפקיד המסוים שלך בעבודת ה'!! ומהי הדרך תשכון אור בעבורך!!!! עד אז תמשיך ככה... תצמד לסדרים של הישיבה... תקום לתפילות... תהיה מה שאומרים "ילד טוב..." ואז הקב"ה יפתח לך את העיניים ויראה לך איפה המקום שבו אתה צריך להתגדר...

אי לכך ובהתאם לזאת: אנא בחור יקר: תעשה טובה ואל תחזור על הטעויות שלי ושל חברי... שבזבזנו שנים יקרות על כל מיני חקירות ודרישות ושכנוע עצמי מה התפקיד שלי ומה הדרך שלי בעבודת ה'... **עזוב!!! זה מוקדם מידי!!** אתה כעת צעיר מידי בשביל להגדיר לעצמך מי אתה בכלל.. מה האישיות שלך... ומה הדחפים החיוביים שלך... וממילא מוקדם מידי לקבוע מסמרות מה הדרך המסוימת שלך בעבודת ה'... ותאמין לי שבתור בחור... הספקתי תוך שנה אחת להחליף כמה וכמה כובעים... ולהחליף מסקנות כל שני וחמישי... דבר ראשון: לך לך!! אחרי שתהיה מוברג עמוק עמוק בעבודת ה' היומיומית... אז ממילא הקב"ה יפקח לך את העיניים...

רק לסיום: הרמב"ם שם במורה נבוכים אומר עוד משהו מאוד חשוב!!

והתכאר זה כפרט בקצת השופטים והמלכים, ותהי על יפתח רוח ה', ונאמר בשמשון ותצלח עליו רוח ה', ונאמר ותצלח רוח אלהים על שאול כשמעו את הדברים, וכן נאמר בעמשא כאשר הניעהו רוח הקודש לעזור את דוד, ורוח לבשה את עמשא וגו'... וכן נלוה אל דוד כמו זה הכח אחר שנמשח בשמן המשחה, כמ"ש הכתוב בו ותצלח רוח אלהים אל דוד מהיום ההוא ומעלה, ולזה התגבר אל האריה ואל הדוב והפלשתי וכיוצא ברוח ה' הזאת"

כשאנחנו רואים אנשים גדולים שעולים ומתעלים... וגדלים... ואנחנו עומדים משתוממים מול הגדלות שלהם בתורה... או כוחות הנפש האדירים שלהם או הצדקות המופלגת שלהם... אנחנו רואים אותם כהר גבוה!

אז זהו שלא!!! אומר הרמב"ם!!!

כמו שלכל אחד יש את הדחף שלו!! והדחף הזה הוא רוח ה' שמתנבאת אליו וקוראת לו לעשות את זה!!!! ככה כל אחד שכבר עושה את מה שמוטל עליו... הוא מקבל רוח ה' מיוחדת **שמסייעת** אותו לעשות את מה שמוטל עליו... היות וזה התפקיד שלו!! אז מתנוססת עליו רוח ה' שנותנת לו את כל העוצמה ואת כל האמצעים הדרושים לכך!!!!

אז אל דאגה!!! שלא תחלש דעתך מהגדלות הזו בתורה שאתה לא רואה את עצמך לעולם מגיע לשם... כי... כי כל אחד מקבל את הסייעתא דשמיא לעשות את תפקידו!! אז אותו גדול בישראל זה תפקידו!! ולכן הוא קיבל סייעתא דשמיא מיוחדת בזה!!! וממילא קח את זה למקום שלך!!! ותתחזק בכוחות שלך... ובעזה"ש כשאתה תזהה מה התפקיד היחודי שלך... אתה תראה שאתה תקבל סייעתא דשמיא מיוחדת שמתאימה לתפקיד שלך...

לסיום: זכור!!! אל תשכח!!!! יש לך כוחות מיוחדים ויחודיים שלא היו מבריאת העולם ועד עכשיו!! יש לך עבודת ה' יחודית שרק אתה יכול לעשות אותה!!! והקב"ה מחכה לך ורק לך! כי אף אחד אחר לא יוכל לעשות אותה במקומך... אז אנא... קום... מה לך נרדם...

עת לפרוץ ועת לבנות...!!!

היום בעידן הטכנולוגיה... כל כמה זמן אנחנו נאלצים לקרא לטכנאי... למה?? כי פעם אחת זה המכונת כביסה שהפסיקה לעבוד... ופעם אחרת זה המקרר שהטרמוסטט התחיל לזייף... או הגז... או התנור... או המזגן... או המייבש... בקיצור: ישנם כאלו שנאלצים לפגוש את הטכנאי כמעט כל חודש... **אבל פעם???** פעם הרי שום דבר לא היה טכנולוגי!!! הכל היה מיכני!!! הכל היה עשוי מעצים ואבנים... אז תחשוב: לא היה צריך לתקן את התנור הדיגיטלי... ולא את הקוביה של המקרר... שום דבר... מה שהיה- היה לתתמיד...

אבל לא!!!!! לא לגמרי!!!! היה משהו אחד!!!!! אחד בלבד שהוא היה עושה הרבה כאב ראש!!!!! תנחש מה?? **התנור!!!!** התנור של פעם היה מאתגר כמעט כמו כל המוצרי חשמל שלנו ביחד... מה יש??? מה הסיפור המיוחד בתנור?? כי... כי תנור של פעם היה בדרך כלל עשו מחרס או מטיט... **עכשיו ככה:** ברגע שלטאה נכנסה לתוך התנור ומתה שם... באותו רגע **התנור נטמא!!!!!** נו... מה עושים עם תנור טמא?? אין!!! אין מה לעשות!!!! לתנור אין טהרה במקווה!!! זהו!! וממילא אין חכמה ואין עצה ואין תבונה.. הפתרון היחיד של תנור טמא זה פשוט לנתוץ אותו!!! לשבור אותו עד היסוד!!! ולבנות אותו מחדש!!!! **וממילא:** נוצר מצב שבכל בית יהודי... התנור זה היה משהו על תקן של חד פעמי כזה... כי אחד לחודשיים שלוש היו מוצאים בתוך התנור איזה שרץ מת... וכשזה קורה היה צריך לשבור את התנור ולבנות אותו מחדש... **ממילא:** נוצר מצב שתנור זה היה משהו שכל אברך ידע לבנות אותו... כי כמו שלהחליף פלורוסנט... כמה שזה "מסובך" וכמה שזה "מורכב" וכמה שצריך "לסובב" בכל זאת אני ואתה יודעים איך לעשות את זה... ולמה?? כי... כי אין ברירה... זה משהו שקורה... וזה מעשים שבכל יום... (ולא יתכן שגם על זה אנחנו נתקשר לאבא שיבא ויתקן...) ממילא חייבים לדעת לעשות לכל הפחות את זה... **אותו דבר בתנור!!!!** תנור שנטמא זה הייתה תופעה שמתרחשת!!! במקרה הטוב זה היה משהו שקורה פעם בחודשיים שלוש... אבל בקיץ זה היה יכול לקרא גם פעם בשבוע.... לא נותר לנו אלא ללמוד איך בונים תנור מחדש... **ו... ו... ומכאן ואילך אני כבר סומך עליך שאתה מבין לבד... שהיהודים אף פעם לא היו בטלנים...** והמוח היהודי היצירתי אף פעם לא טומן את ידו בצלחת.. ותסמוך על היהודים שפיתחו כל מיני שיטות וטכניקות ופתרונות הלכתיים מכאן ועד הודעה חדשה איך לייצר כל מיני סוגים של תנורים מיוחדים בכל מיני וריאציות שיהיה אפשרות לנתוץ אותו בצורה מבוקרת ולבנות אותו מחדש בכמה שפחות בלגן... ובשביל זה אתה מוזמן לפתוח מסכת כלים בפרקים שעוסקים בדיני תנור וכירה... ולראות שהעסק שם חי... נושם... יש שם אריכות גדולה... ו.. וכשאנחנו לומדים את זה היום... זה יכול להיות מעייף... כי אנחנו מנותקים לגמרי מכל ההווי הזה... אבל בזמנם זה היה אחד הסוגיות המעשיות והבוערות ביותר בבית מדרש... ובמקביל גם במושגי השיפוצניקים והטמבור... התחום של פיתוח התנורים היה מאוד מפותח ומשודרג כי היה לו ביקוש יומיומי..

עכשיו רק תבין: למה במסכת כלים יש שלושים פרקים!! ולמי שלא יודע... עשרה פרקים הראשונים נקראים בבא קמא, והפרקים האמצעים נקראים בבא מציעא והאחרונים בבא בתרא... נו... למה?? כי בזמנם היה עקשאן במסכת כלים לא פחות ממה שיש לנו היום בב"ק ב"מ ב"ב... **ואגב:** כל הסיפור עם תנורו של עכנאי שר"א טיהר ור"ג טימא... ואז שרפו את כל טהרותיו של ר"א בפניו ונידו אותו וכו'... מה היה שמה כל הסיפור?? **פשוט מאוד:** זה היה עוד אחת מהטכניקות של תנורים שמישהו פיתח אותם... והוא עשה שם טכניקה מיוחדת שהתנור הזה אולי לא מקבל טומאה... וכשאותו אחד הגיע לשלב לקבל הסכמה מהתנאים אז ר"א נתן הסכמתו ו... ו... ואילו רבן גמליאל וחכמים לא נתנו הסכמה... ולבנתיים אנשים קנו את התנור הזה וכשמצאו שרץ בתוך התנור הם לא נתצו אותו כדעת ר"א שהתנור הזה לא מקבל טומאה... ו... ו... וכשר"ג וחכמים פתאום פסקו שהתנור הזה כן!!! כן מקבל טומאה... התברר למפרע שכככל המאכלים שאפו בתנור הזה היו טמאים... והיה צריך לשרוף אותם... אז זהו!!! שתנורו של עכנאי זה רק דוגמא אחת... כי היו עוד הרבה סוגי תנורים שגם עליהם היה רייעד גדול בבית מדרש... (אגב: זה המושג המוכר שאנחנו מוצאים בכמה מקומות בחז"ל: לשבור את החבית ולהשאיר אותה שלימה.. זה לא סתם מושג... זה היה אחד מההתמודדויות שכל בן תורה היה צריך להסתדר איתם... איך שוברים את התנור הטמא... ו... ומחזירים אותו לעצמו עם כמה שפחות בלגן...)

משפחת מילר... לשם שינוי... היא משפחה עם ראש בריא... במקום להיות כל החיים במתח שהתנור לא יטמא... ולשבור את הראש איך לעשות חיים קלים ולצמצם את היקף הבלגן שזה עושה... עזוב... בשביל מה להילחם נגד המציאות... בא נכניס את זה לחלק מהחיים... ואבא ואמא החליטו שאם כבר התנור מידי פעם נטמא אז אדרבה!!! אז יש לנו זכות לקיים מצוה מיוחדת: "תנור וכיריים יותץ..." ו... והיות וזה מצוה אז צריך לעשות את זה בשמחה!! ממילא אצל משפחת מילר לא מפחדים שהתנור נטמא... אדרבה... הילדים אפילו טיפה... טיפה מחכים לאטרקציה... מתי יטמא התנור ויהיה חגיגה... כי... כי אל תשכח... שיענקי ומוישי הם גם ילדים מאוד שובבים... רק תתן להם לשבור משהו... רק תתן להם להוציא את המרץ על משהו... רק תתן... והנה!!!! יום אחד זה קרה!!! יענקי ומוישי חזרו מהחיידר ואמא בישרה להם שהיום בצהרים זכינו לקיים מצות נתיצה... שמחה וששון לילדים!!! אבא כידוע לא מרשה ליענקי ומוישי לגעת בפטיש הגדול שנמצא בכלי העבודה... **חוץ מפעם אחת!!!** מתי?? כשנטמא התנור!!! זה הפעם היחידה שאבא מרשה להם את הפטיש בשביל לקיים דין נתיצה ועל הדרך גם מצות חינוך של דיני טהרת כלים... **ואז!!! מתחילה החגיגה...** יענקי נטל ידיים וכיוון לשם מצות נתיצה... ואז הוא לקח ברוב חשיבות את הפטיש הגדול של אבא... והגיע עם כל המרץ ועם הלחיים האדומות ועם הנמשים... והתחיל לשבור עם כל המרץ... בום!!! בום!!! כל השכונה רועדת... מה יש?? יענקי עכשיו מוציא את כל המרץ על מצות נתיצה... כל ילדי השכונה עומדים מהצד וצופים במצוה.. וגם מוישי רוצה לזכות במצוה... אז גם הוא זוכה בכמה פיצוצים עם הפטיש... זהו!!! תוך חצי שעה התנור שבור לרסיסים,... אז עשו ריקוד: על ידי זה יושפע שפע רב... כל המטבח מלא באבק... ובחול... יענקי ומוישי גמרו להוציא את כל המרץ על נתיצת התנור הם הלכו לישון...

ועכשיו הגיע תורו של אבא לחזור ולבנות את התנור מחדש... אבא לקח דלי... עשה מלט... לקח כמה לבנים... ופשוט בנה את התנור מחדש... ככה זה במשפחת מילר... אבל יש לנו שכנים קשישים... שכל הטארם הזה הוא לא בדיוק בשבילם... אבל מה נעשה ש... ש... שגם אצלם זה קורה!!! אז אדון רוזן הלך להתייעץ עם הרב מה לעשות?? איך מתמודדים מול תנור טמא... במינימום בלגן... ובלי אטרקציות מיותרות... אז הרב ישב איתו והציע לו רשימה של אופציות... או תנור שכולו עפר... ורק הציפוי החיצוני הוא מחרס... שזה תנור שלא מקבל טומאה!! אבל זה לא כ"כ מומלץ כי התנור הזה מאוד שבריירי ותוחלת החיים שלו קצרה... ולכן בסופו של דבר הוחלט לעשות את התנור ששמו "בן דינאי"!! ולמה הוא נקרא כך? בגלל שהיה עליו הרבה הרבה דינים... הרבה בלגן היה עליו בבית מדרש...עד שבסופו של דבר הוכרע שזה תנור טהור!! נעצור כאן.

להידודי- ויקהל- פורים:

א. "אין בנין המקדש דוחה יו"ט" (רמב"ם ביה"ב פ"א הי"ב) קשה: לדעת התוס' (המצניע דף צ"ה. ד"ה והרודה) דס"ל דבנין אינו אסור ביו"ט אלא מדרבנן, למה בנין המקדש לא דחה ביו"ט הרי שבות הותרה במקדש?

ב. "אמר בצלאל: כלים שאני עושה להיכן אכניסם"? אמר לו משה: שמא בצל קל היית וידעת... (ברכות נ"ה.) יש לברר: סוף סוף בכל אותם חדשים שאכן המשכן עמד כך מפורק היכן הטמינו את הכלים? עוד יש להסתפק: מה היה דינם של כלי המזבח שעמדו כך מפורקים מכ"ה בכסליו עד א' בניסן? האם דינם היה כקדשי בדק הבית שחייבים עליהם משום מעילה או כהזמנה בעלמא דלאו מילא היא??

ג. כשהעמידו את המשכן בתום כל אחד מהמסעות איך הכניסו את הארון למקומו בלא להיכנס לקה"ק אלא "פעם בשנה"? (בו בזמן שקדושת קדה"ק הייתה גם כשאין ארון, תדע: כל תקופת בית שני)

ד. "ועשו" מנורת, צ"ע: והרי כיון שבסופו של דבר משה רק הכניס את הזהב לאש ויצאה המנורה בנס, א"כ איך קיים דין "עשיה" והא ממשמעות הכתוב משמע שצריך לעשות?

ה. "דיים והותר", צ"ע: מה עשו עם כל התרומה המיותרת, בשלמא בבית עולמית הרי משנה ערוכה היא בשדקלים: "מותר התרומה מה היו עושין בה ריקועי זהב ציפוי לבית קדשי הקדשים" כל זה ניחא בבית עולמים, אבל הכא במשכן שכולו היה עשוי מיריעות מה היו עושים במותר תרומה זו??

ו. צריך עיון: אדם שרצה לידבק במדתו של אהרן הכהן, והשתוקק להשלים בין שני יריבים, והביא ממונו שני משלוחי מנות, אחד זיכה אותו לשמעון והביאו לראובן בשם שמעון, בצרוף בקשת מחילה, וכך עשה גם הפוך, זיכה לראובן ונתן לשמעון בשם ראובן, האם יצא ידי חובה? ומה הדין אם יתברר להם הזיוף ויקפידו ואף יחזרו ליריבותם?

ז. השולח משלוח מנות, והתעכב השליח ולא הספיק לתת לו עד שתחשך, האם יכול המשלח לחזור בו, ולומר: לא נתכוונתי אלא לתת לו משום מצות היום, וכיון שעבר זמנו בטל קרבנו, ואיני חפץ לא באחוותו ולא לתת לו משלוח מנות זה?

ח. היודע בחבירו שלא קיים מצות משלוח מנות, ורוצה לזכותו, האם יכול לזכות לו משלוח מנות, ולתתם לחבר של חבירו בשמו?? האם עלתה לו לשם משלוח מנות??

ט. שני מנות של הפקר, הגביהם ואמר: "מזכה אני מנות אלו לפלוני" האם יצא ידי חובתו, או דילמא אינו יוצא אלא כשנותן ממונו לחבירו, והכא שלא זכה בזה בתחילה, אלא כבר משעת זכייה זכה לאלתר לחבירו לא יצא יד"ח?

י. אדם חשוב, שנתן לו אדם פשוט משלוח מנות, האם יכול לצאת בזה אותו אדם ידי מצות משלוח מנות כמו דמצינו בקידושין דבכה"ג מקודשת "בההיא הנאה דסבר וקיבל"?

יא. צריך עיון: הנותן מנה אחת כעת, ומנה שניה לאחר כמה שעות האם מצטרפים או דילמא צריכים לבא כאחד??

השטייגן שאחשוורוש עשה בשיעור נביא...

השואה הייתה כידוע לפני שבעים שנה... עכשיו: תאר לעצמך שהשואה הייתה מתרחשת בתקופת הנביאים... יותר נכון: תאר לעצמך שלפני שמונים שנה היו נביאים!!! נביאי אמת... וירמיהו הנביא היה מסתובב ברחובות ורשא והיה מקונן ומכריז: כה אמר ה' פולין לשמה תהיה והונגריה למעון תנים... יהודי רומניה ילכו בלא כח לפני רודף... והוא היה מדבר באידיש עדכנית... והוא היה מפרט בדיוק מה יהיה!! הוא היה אומר מאיפה הגרמנים יבואו... ויהיה אושביץ וטרבלינקה ודכאו... וכמובן שהיו כאלו שהיו כועסים עליו... איך אתה מעיז לדבר??? איך אתה אומר שהגרמנים הנאורים וכו'... והוא היה ממשיך ומתנבא ומפרט לפרוטרוט איזה מחנות יהיו... וכמה יהודים יושמדו... ומי ינצל ומי לא.. ומתי תתחיל המלחמה ומתי תסתיים... ותחשוב!!!! שלא זו בלבד אלא ירמיהו הנביא היה כותב על זה ספר שלם!!!! בדיוק כמו כתבי הקודש והיה כתוב שם אשורית על הספר ובדיו את כל מה שהולך להיות בשואה! וכל זה היה נכתב עשרים שנה לפני השואה!!!!!!!! והכל מדויק!!! ללא פספוס של פרט אחד!!!!

ואז הייתה נגמרת המלחמה!!!! ו... ו... ואז... בשנת תש"ז היו כולם פותחים את ספר ירמיהו... ומתחילים לקרא... קוראים ולא מאמינים!!! כל מילה מדוייקת!!! וכולם היו רואים בצורה הכי מוחשית שיכולה להיות איך שירמיהו ניבא במדויק את ההההההכל!!!! מילה במילה!!!! נו... איך העולם כולו היה מתייחס על כזה ספר????

ללא ספק ספר זה היה מקבל פלומבא מדעית בנלאומית!

על פי חוק בנלאומי הספר הזה היה נהפך לצילום הלווין הכי מאומת בתבל!!! ללא ספק... הספר הזה היה נהפך לספר הערכי ביותר... האמיתי ביותר... היינו מכוונים את השעון לפי הספר הזה!!!!

בתי משפט היו הורגים פושעי מלחמה על פי הספר הזה... ללא ספק כל העולם כולו היו כורעים ברך מול התנ"ך ומאמינים בו באמונה שלימה... כי... כי... כי מה נעשה... הוא פשוט ספר מאומת!!!! מאומת באופן מדעי!!!! ומכאן ואילך כל האומות לפני שהיו משקיעים בנדל"ן היו פותחים את הספר ובודקים בדיוק מה הוא מנבא שהולך לקרות בעשר שנים הקרובות בכל מקום ברחבי העולם... נכון??? פשוט או לא פשוט??

אז זהו!!! שאכן כך היה!!!!

ואחרי חורבן בית ראשון שכל הנבואות של ישעיהו וירמיהו אומתו אחת לאחת בכל אחד מהנבואות שלהם... ממילא ספרי הנביאים נהפכו להיות נחלת הכלל!!! לא רק של העם היהודי!! כי כל הגוים ראו במו עיניהם איך שהנביאים של עם ישראל הם הצילום אמ.אר.איי הכי מדוייק והכי מדעי שרואה לטווח של מאה שנה קדימה ללא פספוס של מילימטר! כבר לא היה צריך להיות יהודי בשביל להעריך את ספרי הנביאים...

ובאמת אם תעקוב... אתה יכול לראות לאורך כל הדרך שהגויים היו בקיאים מאוד בספרי הנביאים... ולא נעים להודות ש... ש... שאפילו יותר מאשר אנחנו בעצמנו... ולמה?? כי... כי אצלנו באיזשהו מקום ספר ישעיהו זה... זה... זה טיפה... טיפה חזון ישעיהו!! מילים פיוטיות מתוך מנגינה מרגשת... אבל אז??? זה היה הביוגרפיה הכי מדויקת שצפתה את הכל מראש!!! זה היה ספר שכל גוי החזיק אותו ברטט של קדושה!!! האימות המדעי שבו היה צועק מכל מילה!!! אפשר להרחיב הרבה בהוכחות לזה... אבל רק מדגם קטן לשבר את האוזן: **שים לב:** אחשוורוש... בשנת שלוש למלכו... פתאום נזכר שהוא מלך.. ואז הוא נזכר לעשות סעודה גדולה!! מה קרה בדיוק עכשיו?? אז הגמ' מסבירה שאחשוורוש עשה שטייגן בספר ירמיהו... והוא למד את זה בעיון גדול.. והוא ראה שם כתוב ש"למלאות חרבות בבל שבעים שנה אפקוד אתכם" וברגע שזה כתוב בפירוש בספר ירמיהו!!! אז זהו!!! זה סופי!! היה ברור לאחשוורוש כמו בדיקת דם הכי מאומתת ש.. שעוד שלוש שנים הולך להיות פה איזשהו מהפך... וממילא מוקדם מידי לשמוח שאני מלך... ולכן אחשוורוש לרגע לא התרווח על הכסא!!! גם אחרי שהוא נהיה מלך... היה לו ברור במיליון אחוז שעד שלא עוברות השלוש שנים הגורליות האלו אין לי מה לשמוח!! אין לי מה לחגוג!! כי אי אפשר לדעת מה יהיו ההתפתחויות!!!! רק אחרי!!!! אחרי שעברו שלוש שנים ואחשוורוש ראה שהעסק בשליטה... אז!!! ורק אז הוא לראשונה התרווח על הכסא... אתה קולט את העוצמה שיש פה??? אתה קולט איזה רצינות תהומית הייתה לגוי הכי ערל למילה שכתובה בספר ירמיהו???

טוב... נעצור כאן... ונמשיך הלאה:

כשקרה ואומה הרשעה גזרה על היהודים שלא לעסוק בתורה...

כל הגזירה לא הייתה אלא רק על החמשה חומשי תורה!!! אבל נביאים??? נביאים חס ושלום!!! נביאים זה היה משהו שגם הגוים עצמם למדו!!! תבין: לגוים יש משהו אישי נגד התורה... הם גם לא מוכרחים להאמין בתורה... סוף סוף הם לא היו במעמד הר סיני... ואין שום סיבה שהם יכירו בזה שהקב"ה בחר בנו ונתן לנו את התורה... ולכן הם גזרו גזירות על התורה... אבל הנביאים??? בזה הם כן היו!!! הנבואות היו די עדכניות... מדובר בנבואות שלפני לא הרבה זמן הם אומתו... לא היה גוי שזלזל בנביאים... וממילא גם!!! גם כשגזרו שישראל לא יעסקו בתורה... אבל בנביאים??? בנביאים היה תמיד מותר לעסוק!!!!

ואכן!!! באותם גזירות שמד!!! כשעם ישראל היו בצרה ובצוקה... וללמוד תורה הם לא יכלו... מה החזיק אותם?? מה נסך בהם כח??

הם היו קוראים את ספרי הנביאים!!! ושם הרי מה כתוב כל הזמן?? מה המסר שכתוב כל הזמן בנביאים?? ש- **ברוך אתה ה'... צור כל העולמים צדיק בכל הדורות הקל הנאמן האומר והעושה המדבר ומקיים שכל דבריו אמת וצדק נאמן אתה ה' ונאמנים דבריך ודבר אחד מדבריך אחור לא ישוב ריקם!!!**

זה!!! זה הרי מה שכתוב כל הזמן בנביאים!!! ואם ככה... זה היה נותן עידוד וכח לעם ישראל בשנים הקשות!! כי אם את הנבואות של הנביאים אפילו האומות יודעים להעריך כי... כי הם אומתו!!! אז כ"ש שמה שכתוב בתורה יאומת!!! אם הנבואה שעם ישראל ילכו בגלות התקיימה אז קל וחומר שנבואת התורה ש"אם יהיה נדחך מקצה השמים משם יקבצך ה' אלוקיך" בודאי שהיא תתקיים!!!!

זאת אומרת: חז"ל תקנו אז לקרא בספרי הנביאים!! לא **במקום** קריאת התורה!!! אלא אדרבה כדי לחזק את לומדי התורה ולהזכיר להם שאם ספרי נביאים אומתו כפי שכולם רואים.. אז כ"ש שזאת התורה תאומת עד הפרט האחרון!!

זו הסיבה שעד עצם היום הזה מי שהוא אבל... או כל אחד שיש לו יארצייט... יש עניין גדול שהוא יקבל מפטיר והפטרה!! מה יש???

אז מסבירים שיש בהפטרה צידוק הדין!!! זאת אומרת: כשיהודי עומד מול אבדן... מול צרה... מול חושך... מה הדבר היחיד שיכול לנחם אותו?? הנחמות שכתובות בתורה ובנביאים!!! שיום יבא ו"**רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושיע במהרה בימינו... ושמחנו ה' אלוקינו באליהו הנביא ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו** וכו' בשביל זה אותו אבל.. ואותו יהודי ששרוי כעת בצער... הוא מקבל כעת מפטיר ואז הוא שוב מוצא את עצמו עומד בדיוק באותו מקום שאותם יהודים!! בגזירות השמד עמדו מול ספר הנביאים והתעודדו והתנחמו שאם הנבואות של הנביאים התגשמו אחת לאחת (וההראיה שגם אחרי שגזרו על התורה הרי את זה כן מרשים לנו כן ללמוד...) אז אל דאגה!!! כך כל הנבואות שכתובות בתורה יתגשמו... ו... וזה בסדר... יש תחיית המתים מן התורה.

הדברים האלו יכולים לשנות אצלנו משהו מהותי בכל הגישה ללימוד ספרי נביאים... בינינו.. כשיוצא לי מידי פעם ללמוד קצת ספר ישעיה.. ירמיה... יחזקאל... מה התחושה?? נו נו... ספר חיזוק... כל מיני פסוקים שמעודדים ומלהיבים לבטוח בה'... ויש גם פסוקים מליאי תוכחות על מי שעושה עבירות... נו נו... כן כן... צריך להתחזק... נכון נכון...

אז זהו!!! שאנחנו צריכים להבין שספרי נביאים זה לא קטעי חיזוק!!!

אנחנו צריכים להבין שפעם!! כשהנבואות האלו היו עדכניות והם אומתו אחת לאחת!!! אז ההתייחסות לכל מילה שכתובה שם זה היה אמת אבסולוטית שהבנק היה נותן עליה משכנתא!!! זה היה אמת שכל גוי האמין בה!!! ואם כתוב בנביא שמי שעושה צדקה זוכה בי"א ברכות אז זה לא משפטי עידוד ותמיכה.. אלא זה ככה!!! ככה כפשוטו!!!!

תבין: כשאני נותן תרומה לאיזה מוסד... והם שולחים לי קבלה... אז כתוב שם משפטים של תודה.. .בזכות נדבת לבכם תזכו לאורך ימים ושנות חיים... יופי... תודה... למה לא... אני אוהב לקבל ברכה מכל אחד.. אבל כשאני מקבל צ'ק מהראש כולל... ושם כתוב שאני זכאי ב-1800 שקל... הצ'ק הזה הוא לא ברכה ולא איחול... אלא זה צ'ק!! זה ככה!! יש לי פה שטר המחאה של אלף שמונה מאות שקל שאני יכול ללכת איתם לבנק ולהוציא איתם כסף!! אותו דבר כאן: כשכתוב בנביא שמי שצועק לקב"ה... הקב"ה עונה לו... זה לא ברכה ולא איחול ולא מילת עידוד... **זה ככה!!!! זו מציאות!!!! יש לזה תוקף של כתבי הקודש!!!!!!!!**

לך תשאל גוי שחי לפני 2500 שנה איזה כח יש למילה שכתובה בספר ישעיה... רבינו יונה אומר שאחד מענפי הבטחון שצריך שיהיה לכל יהודי: להאמין בנבואות שנכתבו בכתבי הקודש!!! זאת אומרת: אם אני אומר תהילים.. וכתוב שם: השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך!!! אז זה לא עוד משפט עידוד שיכול לנסוך בי כח... אלא זה ככה!!!!! זה אמת אבסולוטית!! שמי שמשליך על יהבו... הוא מכלכלו... זה ככה כפשוטו!! זה שאנחנו תהילים זוגע'.. ואנחנו אומרים את זה כל הזמן ומעבירים את זה הלאה... זה לא סתירה שאם ככה אמר דוד ברוח הקודש... וככה הוא כתב בספר התהילים אז זה ככה!!!! ככה כפשוטו!!! אם כתוב ש"קרוב ה' לנשברי לב ודכאי רוח יושיע" אז זה לא רק טפיחת עידוד לנשברי לב אלא זה ככה!! ככה כפשוטו!!! ואם אני עכשיו שבור... הקב"ה קרוב אלי מוחשי!!! הוא פה!!! זה מציאות!! לא "ברעיון..." אלא ממש!

זו הסיבה שאם תשים לב בנוסח התפילות... לאורך כל הדרך יש הקפדה לצטט פסוקים שבהם כתוב מעין אותה בקשה!!! לדוגמא: צור ישראל קומה בעזרת ישראל... מה מיד אח"כ?? ונאמר: גואלנו ה' צבקות שמו..." בבהמ"ז: ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד... כאמור: פותח את ידך.. ובסליחות בכלל... יש תפילה ארוכה זכור לנו ברית ראשונים כאשר אמרת... קבץ נדחנו כמו שכתוב... מחה פשעינו כעב וכענן כאשר אמרת... "וקיים לנו מה שהבטחתנו ע"י צפניה חוזך כאמור וכו'..." למה??? למה תוך כדי התפילה יש לנו עניין להביא גם את הפסוקים שמדברים על זה? ההסבר הוא פשוט: כי כשאני מתפלל אז... אז אני מבקש מהקב"ה שכך וכך יעשה... נו... או שהתפילה מתקבלת או שלא... אבל כשאני מביא איתי פסוק!!!! לפסוק יש כבר משנה תוקף!! כי פסוק זה כבר סוג של צ'ק!!! כי אם זה כתוב אז לא רק משאלה שלי אלא ככה זה!!!!!

בר"ה אנחנו מבקשים מהקב"ה שיזכור לנו את עקידת יצחק... נו... אתה מבקש... או שהבקשה תתקבל או שלא... אבל ברגע שאנחנו מביאים אותנו עוד עשרה פסוקים של זכרונות!!!!! זה כבר עולם אחר לגמרי!! זה כבר לא בקשה!! זה הפניה!!! עם טופס 17!!!!

כמו שלפעמים מרוב עצים לא רואים יער... ככה אנחנו בקבוצת סיכון שמרוב שאנחנו קוראים פסוקים- אנחנו מתרגלים להתייחס אליהם בערבון מוגבל... אז זהו!!! שבשביל זה יש לנו פעם בשבוע הפטרה!!! שבה אנחנו מברכים כמה ברכות על הנביאים!!! הברכות האלו מחזירות אותנו לאותן תקופות שהנבואה הייתה טריה... עדכנית... ואז כולם הוציאו מהנביאים: שהקל הנאמן האומר והעושה המדבר ומקיים שכל דבריו אמת וצדק ודבר אחד מדבריך אחור לא ישוב ריקם!!!!!

נתחזק בפסוקי הנחמות שכתובות בנביאים... ונדע ונזכור שיש לנו אבא שבשמים שקרוב לנו מכל קרוב ועוזר מכל עוזר ואוהב מכל אוהב..